N:o 7/1941.

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 7/1941 med anledning av landstingsmannen Lennart Mattssons m.fl:s motion N:o 11/1941 med förslag om ändring av § 13 i naturskyddslagen för Åland, utfärdad den 31 december 1924.

Med anledning av förenämnda motion, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, får utskottet, som vid ärendets behandling såsom sakkunnig hört landskapsforstmästaren Leo Björkman, vördsammast framhålla följande:

Den fara, som berguven numera utgör i vissa trakter av Åland för markernas och vattens villebrådsstam, torde enligt vad utskottet inhämtat icke vara överdriven. Men på samma gång som fågeln är skadlig för jakten, har dess betydelse för jordbruket kraftigt understrukits. Ty förutom med harungar och ungar av matnyttiga sjöfågelarter livnär sig fågeln med sorkar, kråkor och andra skadedjur. Särskilt kunna sorkarna, ifall de fritt få föröka sig utan den kontroll, som berguvens härjningar bland släktet innebär, mångenstädes bliva ett verkligt plågoris på fälten, och kråkan åter utgör en fara såväl för det jaktbara villebrådet som jordbruket. Och då jordbruket såsom näring måste tillerkännas avgjort större betydelse än jakten, synes det sålunda icke vara skäl att utsätta berguven för risken av den fullständiga utrotning, somfridlysningens upphävande inom kort tid kan tänkas komma att medföra. Mot lagändringen talar även det förhållandet, att berguven anses vara ett av de mera märkliga naturminnesmärken, som vi ännu hava kvar inom vår fauna och som därför bör få åtnjuta lagens skydd.

Dessbättre gives det möjlighet att även inomgränserna för gällande naturskyddslag förebygga en alltför stor ökning av berguvsbeståndet i landskapet. Enligt § 13 mom. 4 i naturskyddslagen kan nämligen landskapsnämnden, om något av de enligt mom. 1 i samma lagrum fridlysta djurslagen - bl.a. berguven - överhövan förökats eller eljest visat sig skadligt, efter naturskyddsinspektörens hörande medgiva undantag från den lagstadgade fridlysningen. Denna möjlighet synes motionärerna likasom ock jaktvårdsföreningarna hava förbisett, likasom ock det förhållandet, att landskapsnämnden, som redan år 1935 insett att en minskning av berguvsbeståndet kan tillåtas, genom kungörelse av den 11 april 1935, införd i tidningen Åland för den 27 i samma månad, berättigat jakträttsinnehavare att ur boet taga ägg och ungar av berguv. Denna kungörelse har tillsvidare icke återkallats och givetvis kan landskapsnämnden även, ifall förhållandena i någon del av landskapet sådant påkalla, efter prövning medgiva längre gående åt-

gärder för decimering av berguvsbeståndet.

Med hänsyn till allt detta får utskottet för landstinget vördsamt föreslå,

att landstinget ville avböja förslaget om ändring av § 13 i naturskyddslagen, utfärdad den 31 december 1924.

Mariehamn den 24 februari 1941.

på lagutskottets vägnar:

T. Brenning

Gunnar Appelqvist

Närvarande i utskottet: Tor Brenning, Herman Mattsson, Jonatan Sjöblom, Evald Häggblom och suppleanten Arthur Larson